

Z n á m h o j a k o a l t r u i s t u

"Nescházejí se hory s horami, ale lidé s lidmi." A tak jsem se po delší době znovu setkala s Rudolfem Havlem v Praze.

Znávala jsem ho, vytáhlého bruneta, na brněnské filosofické fakultě. Byl o ročník mladší a patřil ke skupině vynikajících žáků profesora Bohuslava Havránka, po níž jsem vždycky pokukovala se závistivým obdivem - v Havránkově semináři jsem totiž bývala vystavována posměchu, i když mimo fakultu a zvláště za okupace se ke mně Havránkovi chovali velice srdečně.

Když jsem se tedy s Rudolfem Havlem znovu sešla a poznala i jeho "Fanču", která byla členkou redakční rady SNDK v době, kdy jsem tam pracovala, navázali jsme přátelské styky. Navštívila jsem je na jejich chatě, pozvala jsem je do své miniaturní svobodárny za Hládkovem. Bývalo s nimi dobře, a když se hrálo "pějme píseň dokola", nikdy se u nich nedošlo až ke dnu, a tak se chodilo spat až za ranních červánků.

Netrvalo dlouho, a stala jsem se i já předmětem Rudovy starostlivé péče jako tolik jiných lidí. Když Havlovi zjistili, že sama nejsem schopna opatřit si nástavec na skříně, Ruda se rozpomněl, že jeho dědeček či strýc byl truhlářem, a pustil se do práce. Posháněl a na-

vozil mi materiál - a potom už vesele řezal, piloval a montoval, až mi zakrátko pořídil v předsíni slušný úložný prostor.

Poznala jsem tedy Rudolfa Havla jako vzorného altruistu. Přímo na sobě, ale to nebyla a není jediná zkušenost. Pro něho není zatěžko kdykoli přijít na pomoc, obstarat to či ono, nastavit noc, aby za jiného provedl korektury. A nikdy to u něho nevypadá jako oběť - je to prostě jeho koníček!

V přeštíhlém těle toho věčného mladíka tluče vřelé srdce. Nesobecky odevzdává své vědění, svůj čas a všechn svůj zájem do služeb literatury a lidem, kteří se na ní podílejí. Prostě a samozřejmě. Takže se nakonec mně obdarované o tom nesnadně mluví. A tak mu jenom ze srdce děkuje

... v tom napsala
Oral se rok 1948. Opomněla Havla
do slovníky a Němci zabírali
část českou literaturu. Z knihovny
naše mizely kdesi české knihy!
V hodinách českého jazyka jsme
dělali rozborů básně, občas se recitovalo.
A jednou dopoledne - bez ohlášení
napřevodně - jste vstoupil do učeb-
ny a vy - zastavilo se vyučování,